

LÁMPÁS

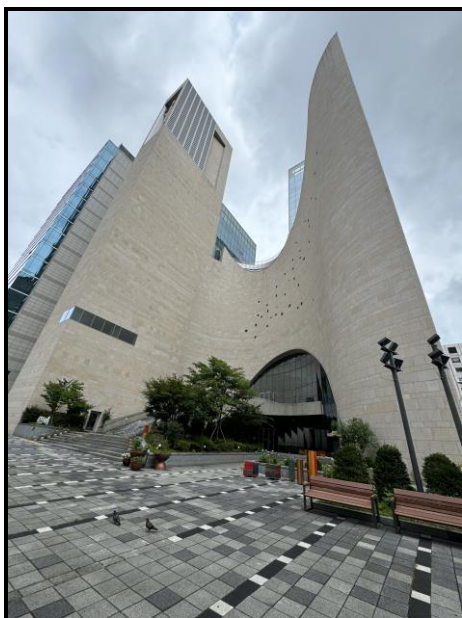
A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

KÉPES BESZÁMOLÓ

A templom fala melletti járda felújítás alatt és kész állapotban

Egy koreai református templom

Kedves olvasóink!

A Lámpás újság minden kedves Olvasójának áldott karácsonyi ünneplést kívánunk!

ÜNNEPI ÜZENET

Prófécia háborús helyzetben

(Ézs 9, 5-6)

Ézsaiás egy gyermek születéséről prófétált, amely ígéret Izrael háborús helyzetében hangzott el. Ekkor a nép szellemi sötétségben, Isten nélkül élt.

A háborút maguk hozták magukra. Hitetlenségük következménye volt, mert nem Istenhez fordultak segítségért. Szükség van valakire, aki fordítani tud sorsukon. Szívszorítóan ismerős helyzet. Háború kívül, és belül, az ősi ellenséggel. Ki győzhet, ha nem a leghatalmasabb Király?

A gyermek nem egy átlagos fiú, hanem királyfi. Az uralkodói palástot: a Dicsőség palástját viseli. Megtudjuk méltóságneveit, amelyek rangját jelzik: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme. Ő nem földi király fia, hanem az Örökkévaló! A testté lett Isten maga, Aki uralkodni fog mindenek felett, örökké. Az Ő eljövetele hoz békességet.

Az Atya nekünk szánta, értünk küldte Jézust, felkínálva a szívét, Önmagát, az örök Mennyet. Aki az idők végén mindent helyreállít (Jel 21,5). Királyságát, amely mindörökké tart, törvénnyel és Igazsággal szilárdítja meg. Jézus a Te Királyod is. Várod Őt?

Bodáné Csontos Gabriella
beosztott lelkipásztor

ESEMÉNYEK - BIZONYSÁGTÉTELEK

Pünkösöd és konfirmáció

Pünkösdkor, május 19-án a Szentlélek kiáradására emlékeztünk, s egyben 11 testvérünk mondta el személyes történetét Istennel, s tett ünnepélyes konfirmációs fogadalmat. Konfirmáló testvéreink kilenc hónapon át ismerkedtek a Szentírással és lépésről-lépésre kerültek egyre közelebb Jézushoz. Bizonyságtételeik nagyon megérintették az egész gyülekezetet. Hálát adunk az Úrnak, hogy Szentlelkével jelen volt az eseményen és megáldott bennünket az úrvacsorai közösségben is.

Média Misszió

Látogatás az ukrainai menekülteknél Egerben

Idén egy alkalommal csatlakoztam a Jeney Ottó által szervezett ukrainai menekültek látogatásához. A menekültek a látogatásunk alkalmával egy egeri kollégiumban laktak, nagyon szerény körülmények között. A közösségi termet csak az előre bejelentett látogatások alkalmával vehették igénybe.

A menekültek között minden korosztályból voltak, a már Magyarországon született

kisbabától kezdve egészen az idősebb korosztályig. Voltak olyan lakók is, akik az adott héten érkeztek a városukat ért bombázás miatt.

Ami leginkább megérintett ott tartózkodásunk során az az összetartásuk volt, és az, hogy a sok nehézség ellenére is van reménységük. Kedvesek, mosolygósak, szeretetteljesek voltak velünk, annak ellenére, hogy nem beszéltünk közös nyelvet. Közösén dicsőítettük az Urat ukrán és magyar nyelvű dalokkal, olvastunk a Bibliából, melyet nyitott szívvel hallgattak. Ottó fordításának segítségével beszélgethettünk a felnőttekkel Istenről, bizonytságot tehettünk a hitünkről. A gyerekeknek külön foglalkozás volt, melyet Gabriella és Eszter tartott.

Nagyon szeretetteljes vendéglátásban volt részünk, még saját készítésű süteménnyel is készültek, ezzel is kifejezve, mennyire hálásak, hogy meglátogattuk őket.

Hála az Úrnak a lakóknak az elmúlt időszakban lehetőségük volt új helyre költözni, ahol kellemesebb körülmények között élhetnek.

Különösen így az advent közeledtével, szívből biztatok mindenkit a látogatásra!

Polácsik Anna (Heréd)

Egy hatvani református kalandjai Dél-Koreában

2024 nyarán lehetőségem nyílt arra, hogy Dél-Koreába utazzam családom koreai részével. Megérkezésünk gond nélkül történt. Plusz hét óra különbség van a magyar időhöz képest, így érdekes volt, hogy nappal érkeztünk meg, amikor itthon este volt.

Összesen egy hónap alatt öt különböző szálláson voltunk feleségemmel. Legtöbb időt egy Ansan nevű városban töltöttünk, ahol több nagy református gyülekezet található. Első gyülekezeti látogatásunk is ebben a városban történt. A vasárnapi istentiszteleti megérkezés már rögtön

az utcán érdekes volt, mivel szolgáló testvérek irányították a forgalmat, hogy minden autó biztonságosan tudjon parkolni. A "templom" egyáltalán nem volt tipikus templom külsejű, sokkal inkább egy modern üvegfalás rendezvénycsarnokra hasonlított. Mozgólépcsők és liftek segítségével közlekedtünk. Az épületbe belépve egy hatalmas előcsarnokba jutottunk, amelyből egy kisebb tornacsarnok méretű gyerekjátszóház nyílt. Rengeteg gyerek, szülő, családok, szolgálók voltak mindenhol, alig lehetett lépni is. A "terelő" szolgálók rengetegen voltak, mivel ezt a több ezres tömeget irányítani kellett, hogy mindenki megtalálja helyét. Rengeteg terme van a gyülekezeteknek, ifitermek, játéktérmekek, ebédlők, könyvtárak, babatermek, játszóházak stb. Később elértük a fő alkalmi helyszínt, amely egy óriás színházra hasonlított több száz férőhelyes karzattal. A fő nézőtéren pedig ezer ember is elfért. Modern hang- és világítástechnika szolgálta a teljes szimfonikus zenekart és mellette a dicsőítő csapatot is. A színpad közepén csak egy asztal volt, rajta a Biblia. Már a gyülekezéskor Szentlelket hívogató dallamos dicsőítés zajlik. Az istentiszteleti rend egyszerű és valóban Isten tiszteletére koncentrált, rendkívül modern elemekkel. Közös igeolvasással nyitnak, majd hangos közös imádság következik, amikor mindenki saját maga imádkozik. Így ugyan hangzavarossá változik a hely, mégis meghitt része ez az egész alkalomnak, amelybe még belefér a taps és a dicsőítő tánc is.

Engem rendkívül feltöltött ez a megújulási vágy. Szeretnének modernnek lenni, hogy jobban el tudják érni az utca emberét. A szervezésben pedig elképesztő volt látni, hogy a gyülekezet komoly multinacionális cégek szintjén volt koordinálva, és ahogy láttam, rendkívül sikeresen.

Több gyülekezetben is megfordultunk, talán a legnagyobb református gyülekezetben is, ahol

egy vasárnapi alkalmon több mint 10.000 testvér fordul meg. Nagyon szenvedélyesen, hangosan, erővel és szívből szeretik az Urat a koreai testvéreink. A szolgálatban pedig minden szabadidejüket arra fordítják, hogy a gyülekezetnek és az Úrnak szolgáljanak.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy találkozhattam családom koreai részével. Illetve azért is hálás vagyok, hogy a testvérek hite által épülhettem Dél-Koreában.

Tóth Dávid

Az Úr jelen volt

Az egész nyarat ott töltöttem Koreában. Nagyon súlyosan megbetegedett az édesapám, ezért minden szolgálatomat hátra hagyva hazautaztam. Hála az Úrnak helyre jött az állapota, haza engedték, azt hittem, hogy nem fog tudni majd járni, de új erőt adott neki az Úr, így nem kellett mennie idősek otthonába. Ez egy csodálatos időszak volt, amikor sok időt tölthettem a szüleimmel. Együtt olvastuk az Igét, imádkoztunk, majd az édesapám a végén azt mondta, hogy már nem fél a haláltól, inkább meghalna, mert ha meghal, akkor oda fog menni Jézushoz. Ez volt a rövid bizonyosság a számára, aminek nagyon örültem és megnyugodott a szívem. Az idő eltelt, és hazafelé azt mondtam

neki, hogy majd 3 év múlva találkozunk, de ha közben az Úrhoz megy, akkor nem fogok visszajönni, mert tudom, hogy jó helyre megy. Hazajöttem és nem sok idő elteltével megint kórházba került, azután hazaengedték, de megint rosszul lett és intenzív osztályba került és sajnos tönkre ment a veséje. Az orvosok döntésre hívtak el bennünket, hogy akarjuk-e meghosszabbítani az életét? Beszélgettünk a családdal, hogy hogy legyen, de arra jutottunk, hogy ha tovább tartjuk itt, akkor csak szenvedés lesz neki, ezért engedjük el, hogy természetes módon menjen el. Tudtam, hogy nem sok idő maradt hátra. Aznap reggel az volt az Ige, hogy Jézust keresztre vitték és Cirénei Simont kényszerítették, hogy vigye a keresztet Jézus helyett. Azt értettem meg az Úr szavából, hogy haza kell mennem, kísérem kell édesapámat ezen az úton, hogy ne legyen egyedül! Siettem haza, az édesapám már nem volt eszméleténél. Mindennap meglátogattam és olvastam az Igét, imádkoztam és bátorítottam. Volt néhány Ige, amit mindennap elolvastam neki az utolsó pillanatáig: „Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.”, „...aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül” (Róm 10, 9 és 13), „Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könyörülő URad.” (Ézs 54,10), valamint még a Jelenések könyvének 21. fejezetéből olvastam neki.

Az utolsó napján a család el tudott búcsúzni tőle, a legvégén én maradtam egyedül vele. Végig tudtam bátorítani Isten Igéjével, imával, és mondtam neki, hogy ne féljen, az Úr Jézus van vele, és oda fog érkezni! Azután csendben elhunyt. Nagyon hálás lettem, hogy lehettem mellette és el tudtam kíséni az utolsó pillanatáig.

Milyen irgalmas az Úr! Az Úr jól tudta, hogy milyen gyenge, és félős az édesapám, és így rendelt engem, hogy mellette legyek! Már 25 éve itt vagyok messzi földön, nagyon ritkán találkoztunk, de a legfontosabb időben, amikor az apukámnak szüksége volt rám, akkor ott tudtam lenni neki. Annyira hálás vagyok, hogy elindította a szívemet az Úr, hogy induljak, mert ha nem mentem volna, biztos nagyon megbántam volna. Csodálatos az Úr, hogy minden pillanatban jelen volt velünk és békességre vezetett.

Jang BoKyeung

Egy különleges istentisztelet Tiszafüreden

2024. október 26-án gyülekezetünkben tizenhat fős missziós csapat látogatta meg a Református Egyház fenntartásában működő tiszafüredi diakóniai intézményt. Az otthonban százhatvanöt halmozottan sérült, értelmi és testi fogyatékkal élő testvérünkről gondoskodnak. Kiss Ella lelkipásztor meghívására évente kétszer szoktuk meglátogatni a lakókat, így kapcsolatunk már több éves múltra tekint vissza. Ezen a délelőttön is, mint mindig, olyan kitörő örömmel fogadtak bennünket, mely sehol máshol nem tapasztalható meg. Gyülekezetünk szeretetét

vittük magunkkal és igyekeztünk megmutatni azt szolgálatainkon keresztül azok felé, akik családjaikat nélkülözve élnek ebben az intézményben, mely számukra az otthon.

Ezen a napon is átélhettük azt, amire már oly sokszor rácsodálkozhattunk, amikor a Szentlélek vezet egy alkalmat. Ugyanis anélkül, hogy összebeszéltünk volna, az Úr egy közös téma köré rendezte a bizonyágtételt, a bábelőadást és az igei tanítást. Ezzel az egész napnak egy hangsúlyos üzenete lett: miként győzhetjük le félelmeinket? A beszélgetések során bizony kiderült, hogy az értelmi sérültek gyermeki lelkében is sokféle félelem és szorongás húzódik meg. Reményünk szerint az Úr szeretete gyógyította őket a hallott igék által. A Talentum Táncsoport és a dicsőítő csapat szolgálatát sem pusztán csak egy előadásként fogadták vendéglátóink, hanem aktívan csatlakoztak ők is hozzánk. Tapssal, táncmozdulatokkal és az öröm számos, spontán módon történő megnyilvánulásával fejezték ki túláradó érzéseiket. Így az egész alkalom egy különleges, örvendező és az Urat imádó istentiszteletté válhatott, amelyen mindannyian bőséges áldást vehettünk.

Nem szabad megfélemedkeznünk azokról a munkatársakról sem, akik nap mint nap 24 órában szolgálnak a fogyatékkal élők között. Fontosnak éreztük, hogy néhány személyes szóval feléjük is kifejezzük nagyrabecsülésünket azért a munkáért, melyre egyre kevesebben

vállalkoznak. Imáinkkal támogassuk őket és hordozzuk a tiszafüredi otthon ügyét, mely nem csupán az egyházunk társadalmi missziója, hanem az Isten országának szolgálata is!

Tóth Zoltán

Beszámoló az ifi-munkáról

Hálás szívvel gondolhatunk vissza gyülekezetünk ifi csoportjának elmúlt félévére. Ugyanis a péntek esti alkalmak mellett több programra is sor került. A már régóta várt nyári szünetet a fiatalok egy rendhagyó ifivel kezdték meg. Az úgynevezett Kerti Partynak Tóth Zoltán és családja kertje adott otthont. Miközben főtt a bográcsban a pörkölt az ifisek együtt dicsőítettek, hallgatták Isten Igéjét és felszabadultan játszottak. A legélvezetesebb játéknak az Activity bizonyult. Mindenki lelkesen próbálta elmutogatni, elmagyarázni vagy éppen lerajzolni az általa húzott bibliai fogalmat.

A nyári szünetet, nemcsak együtt kezdhették az ifisek, hanem együtt is zárták. Augusztus 23-án, Salgó várához kirándultunk. A Salgó-vár tövében, a fák árnyékában, énekeltünk, imádkoztunk és meghallgattunk egy tanítást. A túra közben sokat beszélgetünk, ezzel még közelebb kerülhettünk egymáshoz. Összesen 10 km-t tettünk meg, így testileg elfáradva, de lelkileg felfrissülve tértünk haza.

November 2-án, szombaton tartottuk az úgynevezett *Ifitalit*. Balatonszárszón, a nyári Paraklétosz táborban a székesfehérvári ifisekkel barátkoztunk össze. Szerettük volna a testvéri kapcsolatot tovább ápolni velük, ezért meghívtuk őket gyülekezetünkbe. A nap során együtt játszottunk, pingpongoztunk, részt vettünk egy imasétán és Petrovics Katától héber táncokat tanultunk. Délután közösen vettünk részt a családi istentiszteleten, ahol a székesfehérváriak dicsőítéssel és bizonyágtétellel szolgáltak. A nap végére a szívünk megtelt hálával és jó reménységgel, hogy ezt a barátságot tovább fogjuk ápolni.

Hordozzuk imádságban a péntek esti alkalmakat és a fiatalokat, hogy tovább növekedjenek hitükben!

Tóth Enikő

— — — — —

Kanalics Gábor tiszteletbeli presbiterre
emlékezünk

„Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljetek életük végére,

és kövessétek hitüket.”
(Zsid 13,7)

Gábor bácsit kislánykorom óta ismerem. Gyerekkori emlékeim között kutatva egy vendégszerető, másokat elfogadó, családját, feleségét megbecsülő emberre emlékszem.

Akkoriban ércbányászként dolgozott, a vājár iskolát Nagybátonyban végezte. Kezdetben édesanyjával látogatta a Hatvani Református Egyházközség nagybátonyi házi istentiszteleteit. Szívesen látogatta Taron és Pásztón a befogadó családoknál tartott alkalmakat. Későbbi családjából ő volt az egyedüli „templomos” ember.

Hiszem, hogy imádságos életének gyümölcse lehet családom megtérése is. Felnőttként, megtérésem után kezdtem őt közelebbről megismerni, megérteni. („Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, ... és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” 1Kor 12,13) Nagy vágya volt, hogy a bányaterenyei szórvány lélekszáma növekedjen, ezért aktívan segített a különböző helyekről érkező szolgálattelvőknek. Hitéletét a naponkénti igeolvasás, az aktív imaélet, a bibliaórák, csendesnapok és istentiszteletek rendszeres látogatása jellemezte. Szívesen olvasott lelki könyveket és hallgatott rádiós református istentiszteleti közvetítéseket.

Nyugdíjas korában is szívesen látogatta az emmausi és mátraházi csendesnapok alkalmait – az ott nyert áldások mindig felhevítették szívét. Ha lehetett, nem mulasztotta el Isten gondviseléséről és megtartó szeretetéről szóló bizonyágtételeivel bátorítani a testvéri közösséget. Hittel vallotta, hogy Isten közvetlen életveszélyes helyzetekben tartotta meg az életét (bányaszerencsétlenség, fulladás, közúti baleset).

29 éven át volt a Bányaterenyei Szórványgyülekezet presbiterre. Presbiteri munkáját a krisztusi alázat, szolgálólétforma

jellemezte. Az isteni gondviselés mértékével való megbékéltségét példázta vágya, hogy elég neki, ha a mennyben utcaseprő lehet.

Tevékenyen vett részt az OM Misszió kötelékében szolgáló misszionárius csoportok fogadásában. Feleségével, Éva nénivel gyakran látta vendégül a jobbára külföldről érkező misszionáriusokat és azok családjait. Mindig nagy örömet okoztak neki ezek a találkozások. Minden segítséget megadott, hogy könnyebb legyen beilleszkedniük a gyülekezet közösségébe. Szívesen vállalt különböző villanyszerelési és karbantartási munkákat a számukra bérelt lakásokban.

Nyugdíjas éveiben végezte el a Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola hitoktatói szakát. Az ott szerzett végzettséggel néhány évig a lakóhelyén levő iskolákban tanított hittant.

A bátonyterenyi imaház megvásárlása imameghallgatás volt az életében. Tiszteletbeli presbiterként is az imaórák aktív résztvevője és a vasárnapi istentiszteletek „kapuőre” volt. Ő nyitotta és zárta a „templomot”, és az istentiszteleti fennálló ének felhangzásáig a nyitott ajtóban köszöntötte az arra járó embereket és az alkalomra érkező testvéreket.

Számunkra mindig az ÚR Jézus megmentő szeretetét hirdette. Kedves éneke sokszor emlegetett verseivel is ezt erősítette életében és erősítheti ma is mindnyájunkban: „Siessetek, hamar lejár! Kegyelme már régóta vár. Ma még lehet, ma még szabad, Borulj le a kereszt alatt. Elszáll a perc, az életed, Ma még, ha jössz, elérheted. Ne késs tovább, ne várj tovább: Ma kérd Atyád bocsánatát!” (747. dicséret)

Pádárné Hajdu Judit

Mozaikok a 2024-es évből

Május 11-én az idén is megtarthattuk a Keresztény Fesztivált. Témáink a lelki ajándékok és a Szentlélek jelképei voltak. Örömünk volt, hogy Hatvan felekezetei az idén is együtt hirdették az evangéliumot városunk főterén. Az Úr különleges békessége és öröme volt ezen a rendezvényen.

A nyári Parakletos tábor Balatonszárszón nagy áldást hozott számunkra. Öt napon át Isten vezetéséről, valamint Jézus és a Szentlélek kapcsolatáról tanulhattunk. A tervek szerint jövőre július 25-30 között mehetünk együtt táborozni.

Augusztusban megtarthattuk a gyermekek napközis táborát is. Az idén a létszám szerényebb volt, de megköszönjük a Szervezők gondos és jól koordinált munkáját.

Október 31-én a reformációs ünnepségnek a Hatvani Evangélikus Egyházközség adott otthont. Az esemény különlegessége az volt, hogy az istentiszteleten részt vett Krizsán Zoltán katolikus plébános is, aki az alkalom köszöntésében többek között szólt református családi gyökereiről is.

Örömünk az is, hogy a templomunk északi falának tövében sikerül a járdát felújítanunk. Köszönetet mondunk Molnár Dénes presbiternek és az Építési Bizottságnak, hogy Istenben bízva igyekeztek a legjobb műszaki megoldást és vállalkozót megtalálni. Az Úr ajándékának tekintjük, hogy Nagy Szabolcs hittestvérünk önköltségi alapon a munka elvégzését felvállalta.

Dr. Tatai István

Köszönetmondás

Kedves Testvérek, az év utolsó hónapjában szeretnénk kifejezni köszönetünket mindenkinek a sokféle hűséges szolgálatért és adakozó szeretetért.

Jó az Úr, aki szeretetével ebben az adventben érezhetően közel von bennünket magához és egymáshoz. Imádkozzunk továbbra is beteg és gyászoló testvéreinkért. Adja az Úr, hogy felfrissüljünk a bizonyágtételben és Isten dicsőítésében. Az a reménységünk, hogy az Úr egy áldott új évet készít mindnyájunknak, ha kitarunk az imádkozásban és előtte járunk alázatban. Szeretettel köszöntünk Benneteket, áldást és békességet kívánva,

Tóth László főgondnok és

Dr. Tatai István lelkipásztor

Adventi készülődés a léleknek is**Kiadó:**

Hatvani Református Egyházközség

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István

**Munkatársak: Juhász Apollónia,
Polácsik Anna, Tatai Eszter**

Technikai szerkesztő: Tóth László

Képek: Tóth Dávid

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327 E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: OTP 11705008-20381477

A Lámpás honlapunkon is olvasható: <http://www.hatvanref.hu>

HIVOGATÓ

Ünnepi alkalmaink

2024 DECEMBER - 2025 JANUÁR

21

Szórvány-karácsony
december 21-én 16:00 órakor. Nagy szeretettel várjuk szórványaink népét, hogy együtt köszönjük meg Istennek karácsonyi csodáját, Jézus Krisztus eljövételét.

24

Szenteste
Istentisztelet 16:00-kor.

25

Karácsony első nap
Karácsony mindkét napján találkozhatunk, délelőtt 10:00-kor. Ünnep első napján lesz úrvacsorai közösség.

26

Karácsony második nap
Istentisztelet 10:00-kor

31

Óév
Óév esti istentisztelet 18:00-kor.

01

Újév
Újév napján délelőtt 10:00-kor.

"Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal." (János 1,14)

